

Tác giả tên thật H. Vì t. Tân hiện sống với cha mẹ già bên ngoài Los Angeles.

Có rất nhiều người thân, bạn bè đã hỏi vì sao tôi gửi ra rất nhiều email thối rác (junk Emails).

Đúng như câu hỏi trên, tôi xin nhận tội là tôi đã gửi ra rất nhiều email thối rác từ khi có trang mạng email (Email account). Làm một bài toán để tính số email thối rác tôi gửi đi mỗi tuần năm trăm cái vì tôi gửi đi ít nhất mỗi cái email thối rác cho năm người thân, và bạn bè.

Số email nằm trong trang mạng của tôi lên trên năm ngàn rồi lá nhân lên cho năm chục người rồi trừ ra số phóng điện và huênh hoang thì ít nhất tôi đã gửi đi khoảng chừng hai mươi ngàn đến hai mươi lăm ngàn lá email thối rác.

Nhưng lá email thối rác tôi gửi ra hàng tuần thông thường là những email truy cập, những câu chuyện ngôn, những hình ảnh thú, những đoạn phim ngắn vui, v.v...

Trước khi tôi hỏi câu hỏi trên, tôi xin kể một chuyện ngắn.

Năm 2004, tôi và mười người bạn đã đi du lịch mười ngày Tây Tạng. Một chuyến du lịch rất thú vị và khó quên tôi tin là những người bạn đi cùng chuyến đó khó quên được những chuyến đã xảy ra. Hình ảnh và kỷ niệm về chuyến du lịch đó thì rất nhiều nhưng tôi không muốn kể ra đây.

Tôi chỉ muốn nói lên điều tôi quan sát và thu thập được của người dân Tây Tạng. Dân Tây Tạng rất nghèo một dân tộc thiểu số sống khoảng năm mươi năm trước cách mạng xã hội Trung Quốc, trên vùng đất núi lạnh giá, khô cằn; tuy vậy họ có lòng từ bi rất rộng lớn.

Lòng từ bi rất rộng lớn? Đúng vậy! Tuy dân Tây Tạng nghèo nhưng nhan nhản trong thành phố, ngoài ô, và vùng đất núi chèo nào cũng có phật giáo trên những đá, có chòi viếng,

Chuyện Ngẫu nhiên Điên Thảm Rác

Tác Giả: Cánh Chuồn Chuồn

Thứ Hai, 13 Tháng 7 Năm 2009 03:47

sống hay tặc trên nhợng vách núi vớỉ nhợng lờỉ cồ u nguyờn nhợ Om Mani Pad Me Hum, Nam mô A Di Đà Phồt hay Tồ, Bỉ, Hồ, Xồ.

Tồỉ sao mỗt dân tặc theo đờo Phồt nghèo đói không đờ ăn, đờ mỗc lờỉ bợ công, cồ a, sồ c ra cồ m phồ n, viồ t chồ, tồ c đá trên vách núi vớỉ nhợng lờỉ cồ u nguyờn nhợ vớỉ y? Xin thồ a tồỉ vì dân Tây Tồng cho rờng hồ sồ ng trên "nóc nhà" cồ a trái đờt nên hồ muồ n nhợ gió đờm nhợng lờỉ cồ u nguyờn cồ a hồ ban rờỉ ra khồ p thồ giồỉ.

Truyồ n tồỉ muồ n kồ chồ có vớỉ y thồỉ và bắỉ giồ tồỉ xin trồ lờỉ câu hồỉ vì sao tồỉ gồỉ ra rồt nhiồ u điồ n thồ rác (junk Emails).

Tồỉ là mỗt kồ đã sồ ng hồ n nồ a đờỉ ngồỉ, vô tồ ng, bợ t tài, không công, rờỉ nghồ, ồ nhà vớỉ mồ (bỉ t ngày nào khôn), không đờng gồp gì cho xã hồỉ sồ ng chồ thêm xồ u hồ.

Vớỉ sồ xồ u hồ đó và tài sồ c giồỉ hồ n, tồỉ muồ n thồ c tồ p bài hồ c tồỉ hồ c đồ c tồ ngồỉ dân Tây Tồng bợ ng cách gồỉ ra thồ t nhiồ u thồ rác và tồỉ hy vồ ng nhợng lá thồ rác cồ a tồỉ sồ đồ c ngồỉ thân, bợ n bè chuyồ n tiồ p ra cho ngồỉ thân và bợ n bè cồ a hồ, và cồ nhồ thồ thồ rác sồ đồ c chuyồ n đi mắỉ, đi mắỉ.

Kèm theo nhợng lá thồ rác gồỉ đi là nhợng lờỉ cồ u nguyờn chân thành cồ a tồỉ. Tồỉ muồ n nhợ gió điồ n tồ đờm nhợng lờỉ cồ u nguyờn cồ a tồỉ ban rờỉ ra khồ p thồ giồỉ thồ t và thồ giồỉ ồ o.

Lờỉ cồ u nguyờn cồ a tồỉ:

Cồ u chúc cho tồ t cồ chúng sanh không bợ tồ n hồỉ.
Cồ u chúc cho tồ t cồ chúng sanh không còn phiồ n nồ.
Cồ u chúc cho tồ t cồ chúng sanh thân tâm an lồ c.

Let all beings be free from harm.
Let all beings be free from sorrow.

Let all beings be free from sufferings

Và tôi nhớ lại những Trích Công Sơn:

*“Sống trong đời sống cần có một tấm lòng ...
Đó là gió cuốn đi, đó là gió cuốn đi ...”*

□